

Woensdag 11 augustus 2010 De Stemmer

DE ENK EN DE LOSWAL

Het transport van de enorme brugdelen van Jansen Venneboer over bedrijventerrein de Enk in Wijhe, maakt duidelijk dat de voorgenomen revitalisering van de Enk niet te vroeg komt.

De Enk in Wijhe is toe aan opknapbeurt

Borden die uit de grond moesten, wegafzettingen, parkeerverboden en een boom in particuliere tuin die in allerijl moest worden gekapt: met kunst en vliegwerk bereikten de brugdelen de Loswal.

door Raymond Korse

Het was 1999, de vernieuwde Loswal in Wijhe werd feestelijk in gebruik genomen in bijzijn van de Wijhese wethouders Cor van den Berg en Klaas Stap en toenmalig gedeputeerde Oosterhof voor economische zaken. Het geld voor de opknapbeurt van Loswal en passantenhaven was door de provincie, de toenmalige gemeente Wijhe, het recreatieschap Salland en het Wijhese bedrijf Jansen Venneboer opgebracht. Sindsdien gebeurt het regelmatig dat een brug(deel) vanuit de hal op bedrijventerrein de Enk richting Loswal wordt vervoerd en daar op een binnenvaartschip wordt getakeld. De Loswal heeft zijn economische waarde voor het Wijhese bedrijf al lang bewezen, zoals het zijn recreatieve waarde ook al lang heeft bewezen. De afgelopen twee dagen kwamen beide functies bij elkaar: camperaars en dorpelingen genoten volop van het transport en het laden van de brugdelen - waarvan het grootste stuk maar liefst veertig meter lang was. Meerdere keren klonk trots door in reacties van Wijhenaren. Ook bij bestuurders. „Een mooi stuk vakmanschap uit Wijhe”, zei wethouder Cor van den Berg maandagavond, toen het grootste brugdeel de Industrieweg werd opgere-

den. En Klaas Stap, gisteren aan de Loswal. „Een paar jaar terug zouden ze bijna het bedrijventerrein dicht doen, moest er woningbouw komen. Er werd niet bij gezegd waar de industrie dan naar toe moest”, aldus het PvdA-raadslid, die niets moest hebben van die theoretische vergezichten over woningbouw waar nu nog gewoon wordt gewerkt.

Jansen Venneboer telt 85 werknemers, van wie 75 procent uit Wijhe komt. „De mensen komen grotendeels op de fiets”, zegt Dick Kotten van het bedrijf. En het bedrijf breidt uit tot 90 omdat een nieuwe afdeling is opgezet die zich richt op de inspectie van stalen bruggen - met daaraan gekoppeld natuurlijk het herstel. Rijkswaterstaat is er achter gekomen dat veel stalen bruggen die veertig, vijftig jaar geleden zijn gebouwd, veel eerder aan het eind van hun cyclus komen door het intensieve verkeer. Jansen Venneboer speelt daar op in - met succes.

Consequentie is wel dat het bedrijf vaker grotere klussen zal aannemen. Met grotere bruggen. Die moeten dan over de Industrieweg. „De gemeente Olst-Wijhe denkt daar goed in mee en wil het industrieterrein ook aanpakken. Ook de wegen.” Inmiddels is een miljoen euro aan subsidie toegezegd door de provincie Overijssel voor aanpak van het bedrijventerrein. Dat betekent dat ook de gemeente zo'n bedrag moet investeren in de revitalisering.

In het oog springend idee in het revitaliseringsplan zijn lantaarnpalen die kunnen worden omgekapt in geval van bijzondere transporten. Gezien maandagavond, is dat geen overbodige luxe. Nu werd op sommige plekken de lantaarnpaal even uit de grond gehaald. Ook de aansluiting met de Omloop moet worden aangepast. Maandagavond stond ter plaatse een particuliere boom in de weg, het langste brugdeel kon geen kant meer op. Uiteindelijk is de boom gekapt.

Beeld vanaf de stuurhut van de Oleander.

De Loswal is cruciaal voor het bedrijf Jansen Venneboer in Wijhe.

foto Gerard Vrakking

Aan boord van de Oleander deint het

WIJHE - Schipper Gerd Schalk van de Oleander trekt nog maar eens aan zijn scheepshoorn en moppert via de marifoon op passerende recreatiescheepjes. Vanuit zijn stuurhut, tien meter boven het dek, ziet hij ze al van ver aan komen. Maar vaart vermindert doen de recreanten niet, ondanks de zwaailichten die hij aan heeft gezet. En dus deint zijn 105-meter lange schip op de golven in de IJssel, op het moment

dat een immense kraan het 40-meter lange brugdeel aan boord probeert te hijsen. Hij heeft dan al vele malen geprobeerd via Rijkswaterstaat iets te doen aan die te hard varende recreanten maar daar is niemand bereikbaar. Uiteindelijk lukt het. „Als ik schade oploop, hebben we een probleem”, foeterf hij in de telefoon. De schipper uit Goes is verder de vriendelijkheid zelve. „Maar sommige recreanten...”

Ondertussen ligt het langste brugdeel in de buik van het schip, de andere delen volgen. Het ruim is 82 meter lang en 8,73 meter breed, dus de drie delen van 15, 25 en 40 meter lang en 7,5 meter breed passen achter elkaar. Klokslag twee uur 's middags is alles aan boord, een uurtje later vaart de Zeeuwse schipper af richting Arnhem. Zeven uur varen. Vanavond vanaf tien uur volgt dan vanaf de Billitonkade in Arnhem een hele ope-

ratie in omgekeerde volgorde: dan worden de brugdelen op de wal gezet en dwars door de stad naar het station gereden. Vierenhalve kilometer, trolleybuslijnen, eigenzinnige stedelingen: dat wordt ook nog een aardige klus. En half vijf moet het klaar zijn: dan komt de ochtendspits op gang.

Op www.destentor.nl/salland een filmpje over het transport en het laden van de Oleander.

'Heel Wijhe liep uit'

- Eigenlijk, zegt projectleider Harold van Oss van transportbedrijf Sarens, was het onverantwoord. Het publiek dat met honderden op het transport afkwam en soms tot op een meter afstand stond. „Zo druk heb ik het in elk geval nooit meegemaakt. Heel Wijhe leek wel uitgelopen te zijn”, aldus de Brabander uit Oss. „Het is vakantietijd, veel mensen hebben alle tijd. Er liepen zelfs tot diep in de nacht kinderen. Mensen hebben niet in de gaten wat het is. Het is niet zonder gevaar: er hoeft maar iets mis te gaan...”
- Hij maakt gekschermend de vergelijking met de Tour de France, waar renners zich door de meute moesten dringen om de finish te halen. Ook nu moesten de mannen van Sarens met hun brugdelen van duizenden kilo's door een haag van mensen richting de Loswal.
- Dick Kotten van Jansen Venneboer erkent dat het bedrijf zich een beetje heeft laten verrassen door de drukte. Hij had in de hectiek nog tijd om een snelle telling te doen en komt tot de slotsom dat er op het moment dat de brugdelen het terrein aan de Industrieweg verlieten, zo'n vijfhonderd mensen hebben staan kijken. „En bij de Loswal nog eens zo'n 280, maar dat was diep in de nacht.”
- Het was de enige verrassing in een verder smetteloze operatie die haast met militaire precisie werd uitgevoerd. Ga maar na: om twee uur 's nachts zouden de brugdelen aan de Loswal staan. „Toen ze er stonden, keek ik uit macht der gewoonte op mijn horloge en was het op twee seconden na twee uur.”
- Toen iedereen was vertrokken, bleef er een beveliger achter om te voorkomen dat mensen de brugdelen zouden beklimmen of anderszins iets van plan waren. Het bleek onnodig: er gebeurde niets.